

som Statens Overhøjhed over Kommunen medfører, er Københavns Styrelse bygget paa et demokratisk Princip, friere i sit Anlæg og sin Udførelse, end de andre Kommunalbestyrelser i Landet, hvis Forhold først ordnedes ved Kommunalloven af 1867 og 1868 paa et Tidspunkt, da Lovgivningen beherskedes af en mere konservativ Tendens. Nu har den nye kommunale Valglov af 20. April 1908 ført Udviklingen videre frem navnlig ved, at der gives Kvinderne og alle Skatteydere Valgret, hvorom senere.

Kommunalbestyrelsen bestaar af to Afdelinger: Magistrat og Borgerrepræsentation. Magistraten tæller ni Medlemmer nemlig: Overpræsidenten som født Formand, fire Borgmestre og fire Raadmænd.

Overpræsidenten repræsenterer i Kommunalbestyrelsen Staten. Han udnævnes af Regeringen og lønnes af Staten. Ifølge Lovens Ord har han en vidtgaaende Myndighed; han kan sætte en Beslutning af den samlede Kommunalbestyrelse eller af en enkelt af dens Afdelinger ud af Kraft, naar den er stridende mod Lovgivningen, eller han anser den for at være til Skade for Kommunen, og han kan da indbringe den for Indenrigsministeriet, som endelig afgør Sagen. Endnu er denne Myndighed dog ikke bragt i Anvendelse. Medens man i andre store Hovedstæder ofte oplever Konflikter mellem den folkevalgte Styrelse og Statens Repræsentant, har man ved klog og sinding Opfattelse af Forholdet fra begge Sider undgaaet at mærke Trykket fra Statens Side overfor kommunale Beslutninger. Overpræsidenten deltager imidlertid ogsaa i den direkte Administration af Kommunens Anliggender og har i den Anledning til sin Disposition et Sekretariat, som lønnes af Kommunen, uagtet saa at sige alle under Overpræsidenten hørende Sager i det øvrige Land bestyres af Embedsmænd ansatte og lønnede af Staten.

Saadanne Sager angaa bl. a. Skilsmisse og Separation og Underholdsbidrag til forladte Hustruer og Børn, særlig til Børn født udenfor Ægteskab. Ved nye, skærpede Love om Bidragspligten til disse er Overpræsidentens Arbejde betydelig udvidet. I 1907 behandledes ca. 1300 Separationer og Skilsmissesager samt 1800 Alimentationssager til Fastsættelse af Bidraget, ca. 1400 Sager til Inddrivelse af dette. Men Antallet er steget endnu mere i indværende Aar, navnlig efter de nye Love 1. Juli i Aar ere traadte i Kraft. Overpræsidenten afgør endvidere Adoptionssager, han giver Bosondringsdekreter, hvor Hustruens og Mandens Formue udsondres fra hinanden, han godkender Retshandler, hvorved Hustruen overtager Mandens Gæld, bevilger Navneforandring, der i de senere Tider tager til i stort Omfang, giver Myndighedsbevillinger, fri Proces, Eksekutorbevillinger, Vielsebreve og Tilladelse til at tage højere Renter end 4 pCt. af Laan i faste Ejendomme. Endvidere fører han Tilsyn med Umyndiges Kapitaler og er Medlem af Skoledirektionen for København.

De fire Borgmestre vælges af Borgerrepræsentationen i eller udenfor dennes Midte. Valget sker ved simpel Stemmefflerhed og gælder for Livstid. Valget af Borgmesteren stadfæstes af Kongen, men Borgerrepræsentationen har Ret til at afskedige en Borgmester med $\frac{3}{4}$ Stemmers Majoritet selv uden Kongens Samtykke. Der lægges herved en stor Magt i Borgerrepræsentationens Haand, men den er lige saa lidt brugt i Praxis som Overpræsidentens ovenfor nævnte Beføjelse.

Der er herhjemme skabt en Forskel mellem København og de øvrige Byer i Danmark, idet Borgmestrene i disse vælges af Kongen, medens Københavns Administration faktisk er i de folkevalgte Borgmestres Haand. Medens man tidligere i Almindelighed søgte Borgmester-Kandidaterne